

Barnevernet skal se

TEKST

Eilert RingdalPUBLISERT 1. juli 2007

Barnevernet har krevd kopi av alle papirer jeg har om min pasient på 14 år. De ønsker også min vurdering av om pasienten har vært utsatt for overgrep fra sin far.

Barnevernloven gir meg plikt til å gjøre dette, skriver de.

Nølende

Barnevernloven § 6-4 og helsepersonelloven § 33 gir helsepersonell plikt til å gi opplysninger til barnevernet på eget tiltak og/eller etter pålegg fra barnevernet. Din plikt til på eget tiltak å gi opplysninger inntreder dersom det er grunn til å tro at barn blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt. Helsetilsynet har i rundskriv IS 17/2006 presisert at plikten er begrenset til de alvorlige tilfellene, og at taushetsplikten først settes til side når det er grunn til å tro at det foreligger en slik situasjon. Psykologen må altså vurdere både alvorlighetsgrad og sannsynlighet før plikten til å gi opplysninger om eget tiltak skal settes foran taushetsplikten. Psykologen kan kreve at pålegget om å gi opplysninger til barnevernet er skriftlig, og at det angir bakgrunnen for opplysningsplikten. Et pålegg om å gi opplysninger til barnevernet kan påklages til Fylkesmannen etter reglene i forvaltningsloven § 14.

Psykologen må vurdere hvilke opplysninger som er relevante for at barnevernet skal kunne ivareta sine oppgaver. Etter Psykologforeningens skjønn vil det være lovstridig å levere ut alle journalopplysninger uten vurdering av hvilke opplysninger som er relevante for formålet. Psykologen må selv avgjøre hvorvidt opplysningene gis i form av en skriftlig redegjørelse eller et journalutdrag.

Pasienten skal informeres om hvilke opplysninger som gis og hvorfor dette anses nødvendig.

Eilert Ringdal

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 7, 2007, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen

